

מ"ת 700/08/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 700-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא אשר קולה
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב פלוני (עציר)

החלטה

1. לפני בקשת שב"ס והשירות הפסיכיאטרי ולפיה, אורה להם על אבטחת הנאשם בעת שהותו בהסתכלות בבית החולים "מזור", ע"י צוות של בית החולים "מזור".
2. רקע לבקשה זו הינו החלטה קודמת, עת היה הנאשם במעצר ימים, להורות על הפנייתו להסתכלות בתנאי אשפוז.
3. ביום 1.8.21, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום וכן ניתנה החלטה על מעצרו עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו. עוד ניתנה החלטה המורה על המשך ההסתכלות ועל מתן חוות דעת בדבר כשירותו הנפשית של הנאשם וזאת עד ליום 3.8.21.
4. בסמוך לאחר הדיון, הוגשה בקשה ולפיה, אורה על העברת האחריות אבטחת הנאשם לבית החולים "מזור".
5. הבקשה לא נסרקה, ולכן הועברה לי ידנית ע"י קצין ניהול האסירים ביחידת נחשון בשב"ס.
- שעה שהובאה לפני בקשה על גבי דף נייר, ניתנה על גביה החלטה ולפיה, הבקשה נדחת, שכן הסדרי אבטחת עציר, גם אם זה עצור עד תום ההליכים, אינה מעניינו של בית המשפט.
6. למחרת היום, הוגשה בקשה לעיון חוזר, ושוב ע"י קצין האסירים שבה נטען שוב, שאחריות אבטחת עצורים בעת אשפוזם בבתי חולים לחולי נפש, מוטלת על אותם בתי חולים.
7. עוד הפנה קצין האסירים להחלטת מנהל בית החולים "מזור" לפיה, בית חולים אינו מאפשר אבטחתו בהתאם לנהלי שב"ס ע"י 3 מאבטחים שכן "הדבר פוגע במהות ומשמעות ההליך האבחנתי וטיפול...". וזאת נוסף לצפיפות הפיזית הקיימת במחלקה.
- משכך, הורה מנהל בית החולים לצוות שב"ס, כי עליהם להחזיר את הנאשם לבית הסוהר.
8. בנסיבות העניין והגם וכפי שאפרט להלן, אין זה מתפקידו של בית המשפט לדון בסידורי אבטחת עצורים,

הוריתי למאשימה להגיב לבקשה.

9. המאשימה הודיעה, כי אינה מתנגדת להחזקת הנאשם במעצר בתנאי אשפוז ולהסרת אבטחת שב"ס, כל עוד מצוי הנאשם בתקופת ההסתכלות.

10. משכך ולכאורה, יכולתי להסתפק בכך ולהורות "כמבוקש" ואף על פי כן, אייחד לעניין זה מספר מילים.

11. נושא אבטחת עצורים המצויים ב"הסתכלות בתנאי אשפוז", עולה לפתח בתי המשפט מעת לעת ודומני, כי עניין זה צריך להיות מוסדר בין גורמי שב"ס להנהלת בתי המשפט ולבתי החולים הפסיכיאטריים ואין להשאיר עניין זה להחלטתו של כל שופט ושופט.

12. דומני מכל מקום, כי הפתרון מצוי בפקודת בתי הסוהר הקובעת בסעיף 15(ג) לה כך:

"(ג) מצא ראש האגף הפסיכיאטרי כי לא ניתן לערוך את הבדיקה הפסיכיאטרית אלא בתנאי אשפוז, יודיע על כך לנציב ולפסיכיאטר המחוזי והאסיר יאושפז באגף הפסיכיאטרי לשם בדיקה בהסתכלות".

ובסעיף 15(ד):

"(ד) הנציב רשאי, על פי המלצת ראש האגף הפסיכיאטרי ובאישור הפסיכיאטר המחוזי, להורות על העברתו של אסיר לבית חולים לשם ביצוע בדיקה פסיכיאטרית, לרבות בדיקה בהסתכלות".

13. אמנם הפקודה מתייחסת לאסיר, ולא לעצור, אולם דומני כי בשינויים המחייבים, ניתן וראוי להפעילה גם על עצור.

בסעיפים 18 ו- 19 לפקודה שם, יש התייחסות ברורה לעניין אבטחתו של אסיר עת בה הוא מצוי בבית החולים וכדלהלן:

"18. רופאים ועובדים אחרים בבית חולים ישתמשו בכל דרכי הזהירות הדרושים למנוע בריחתו של אסיר הנמצא שם בטיפול, וכל אמצעי הדרוש למניעת בריחתו יהיה חוקי, ואולם לא תשמש הוראה זו היתר לעשיית דבר אשר לדעת הרופאים עלול לפגוע בבריאותו של האסיר.

מיום 5.8.2015

תיקון מס' 48

ס"ח תשע"ה מס' 2499 מיום 5.8.2015 עמ' 241 (ה"ח 870)

18. רופאים ועובדים אחרים בבית חולים ישתמשו בכל דרכי הזהירות הדרושים למנוע בריחתו של אסיר הנמצא שם בטיפול, וכל אמצעי הדרוש למניעת בריחתו יהיה חוקי, ואולם לא תשמש הוראה זו היתר לעשיית דבר אשר לדעת הרופאים הממשלתיים עלול לפגוע בבריאותו של האסיר.

19. אם מחמת חומרתה של העבירה שבגללה נמצא אסיר במשמורת, או

מחמת סיבה אחרת, ראה מנהל בית הסוהר כי רצוי לנקוט אמצעים מיוחדים לבטחונם של האסיר בהיותו בטיפול בבית חולים, רשאי המנהל למנות עליו לפחות שני אנשים מתאימים, שאחד מהם לפחות ימצא עם האסיר תמיד יומם ולילה; אנשים אלה יהיו מוסמכים לעשות כל דבר הנחוץ כדי למנוע את בריחתו של האסיר ויהיו אחראים למשמורתו הבטוחה עד שיימסר למנהל עם שחרורו מבית החולים או עד גמר תקופת מאסרו, הכל לפי המוקדם".

(יוער במאמר מוסגר, כי ה"מנהל" הינו כהגדרתו בחוק הטיפול לחולי נפש

התשנ"א-1991, מנהל רפואי של בית החולים)

14. הנה כי כן אבטחת האסיר ולעניינו דומני, שכך גם העצור, הינה באחריותו של מנהל בית החולים ואילו מקום בו מדובר בעבירה חמורה או בנסיבות אחרות המצדיקות זאת, ואם ראה מנהל בתי הסוהר לנקוט אמצעים מיוחדים, אזי מנהל בית החולים, רשאי למנות לאסיר שומרים והכל כמפורט בסעיף שם.

15. לפיכך, מנהל בית הסוהר, בו שוהה העצור, רשאי לפנות במקרים מסוימים למנהל בית החולים על מנת שזה האחרון ידאג להצבת שמירה כנדרש.

16. משכך, אפוא, אין זה מסמכותו של בית המשפט ועל שב"ס והנהלת בית החולים לפעול בהתאם לאמור בסעיף 19 לפקודת בתי הסוהר.

יוער לעניין זה, כי בית המשפט אינו מודע ולא יכול להיות מודע לצרכי האבטחה של כל ספציפי, ועניין זה נתון לסמכותם הבלעדית של מנהל בית- הסוהר ובית- החולים הספציפיים.

17. לפיכך וככל שמנהל בית הסוהר בו שוהה הנאשם סבור שאין סיבה לנקיטת אמצעים מיוחדים, אזי יפעל שב"ס להעברת הנאשם לבית החולים "מזור" וזאת לצורך "הסתכלות", כאשר בתקופה זו יהיה נתון הנאשם בפיקוחם ואחריותם של עובדי בית החולים וכמפורט בסעיף 18 לפקודה.

היה וסבור מנהל בית הסוהר, שדרושים אמצעים מיוחדים לביטחונם של הנאשם, אזי יפעל מנהל בית החולים כמפורט בסעיף 19 שם.

כך או כך וכאמור אין הדבר נתון לסמכותו או לפיקוחו של בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ה אב תשפ"א, 03 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.